

Municipals: uns es queden i uns altres se'n van

Les eleccions municipals han trasbalsat el mapa polític del País Valencià i de les Illes mentre que al Principat han guanyat els que ja manaven.

El decorat municipal dels Països Catalans després del 26 de maig ha deixat dues escenes força diferenciades. El repartiment territorial que mantenen el PSC i CiU al Principat continuarà sense grans modificacions, però, en canvi, el País Valencià i les Illes reflecteixen el que ha passat arreu de l'estat: el PP aconsegueix triomfar a les ciutats més importants, arrabassant les alcaldies a un PSOE que baixa significativament. Per la seva banda el nacionalisme d'esquerra només aconsegueix un augment significatiu a les Illes, on el PSM puja.

MARAGALL A BARCELONA

"Sempre guanyo" deia **Pasqual Maragall** a la premsa quan sortia del seu col·legi electoral, on acabava de votar a la mesa que la seva dona **Diana Garrigosa** presidia. Dotze hores després, entrava a la seu del PSC, al carrer de Nicaragua de Barcelona, aclamat com a vencedor únic. No s'havia equivocat. Tot i necessitar de nou el seu soci habitual al consistori, Iniciativa per Catalunya, per governar l'Ajuntament, Maragall ha aconseguit fer valer la seva "Feina" per sobre del "Prou!" esgrimit per Convergència i Unió. Al carrer de Nicaragua l'esperaven **Obiols, Armet, Sala, Raventós i Sobrequés**, que aplaudien les primeres manifestacions del reelegit: "Barcelona continua fidel a ella mateixa, que vol dir fidel a Catalunya i vol dir també fidel al projecte de l'Espanya democràtica". No canvia, doncs, el triple referent del socialisme català Barcelona-Catalunya-Espanya, però la nit del carrer de Nicaragua aporta encara una frase significativa: "Barcelona respectarà sempre la Generalitat de Catalunya". Després de Maragall, la més aplaudida fou **Manuela de Madre**, la candidata socialista per Santa Coloma de Gramenet, que ha aconseguit superar l'històric alcalde d'Iniciativa **Lluís Hernández**.

ELS JOCS OLÍMPICS DECIDEIXEN

El mapa municipal barceloní es completa amb una nova derrota de la coali-

ció CiU, que, malgrat haver superat els socialistes a Barcelona en les tres darreres convocatòries electorals, autonòmiques, legislatives i europees, no han pogut superar el que ja es pot considerar l'assignatura pendent del partit de **Pujol**. **Cullell** arribava a l'hotel Majestic, lloc de concentració dels convergents, passades les onze de la nit. L'anomenat **Kennedy** pels seus mateixos simpatitzants justificava la seva derrota admetent que el factor Jocs Olímpics havia decantat la balança a favor de Maragall, i criticava la "monopolització" que els socialistes n'havien fet. Els que sí que mostraven satisfacció eren els partits petits, IC i PP, després d'haver sumat un regidor més cadascun.

Els resultats de Barcelona són extrapolables a les altres capitals del Principat. Allà on governaven els socialistes -Girona i Lleida- han tornat a guanyar, i han aconseguit amdots la majoria absoluta; i allà on governava CiU -Tarragona-, també revalida. El més destacable ha estat que aquells alcaldes que van arribar a les eleccions perquè van eixir beneficiats d'una moció de censura, **Josep Miquel Nadal** per Tarragona i **Antoni Siurana** per Lleida, són els que han obtingut un resultat més ampli en relació amb els seus adversaris.

¿BARBERÀ A VALÈNCIA?

La nit electoral de València fou la més moguda del país. Després d'un breu miratge d'una majoria d'esquerra que donaven els primers sondejos, la realitat dels nombres que anaven sortint a mesura que avançava el recompte confirmava una nova majoria: el PP i Unió Valenciana. **Rita Barberà**, candidata popular, s'autoproclamava poc després de mitja nit alcaldessa de València. Ningú sap si ja havia trucat a **Lizondo** per assegurar-se el seu suport, o si no li calia, perquè l'acord ja era previ. Sigui com sigui, Lizondo va lluir de nou la fraseologia que guarda per a les grans ocasions: "el PSOE *passebrista* i catalanista ha perdut l'alcaldia, el valencianisme és nostre".

Clementina Ródenas, candidata socialista, deixa, doncs, l'alcaldia a mans de la dreta. Al final de la nit apareixia amb la plana major socialista pel centre de dades de l'escrutini, situat a la seu de la

Conselleria de Cultura. Preferia no opinar abans que els esdeveniments es concretaren i, mentre fumava i es prenia una cervesa, s'imflava a menjar canapès fet que confirmava un nerviosisme inevitable. El seu posat seriós contrastava amb el del seu company Manuel Girona, ex-president de la Diputació de València que s'havia fet amb l'alcaldia de Sagunt, governada fins ara per una agrupació d'independents, i no podia parar de somriure i repatir abraçades a tort i a dret. El nou repartiment dels regidors al cap i casal ha donat a Esquerra Unida dos regidors, els mateixos que va obtenir al 87 quan anava coalitzada amb la UPV. **Manuel Moret**, cap de la llista municipal no podia dissimular el mal humor que li havia produït el canvi en l'escrutini, que unes hores abans li donava tres regidors i, per tant, una majoria d'esquerra a l'Ajuntament. "Mirarem fins a l'últim vot, caldrà esperar al recompte final de la Junta Electoral". **Vicent Álvarez**, el primer per UPV, que no ha obtingut cap representació municipal a València, indicava amb un gest trist: "Si EU no haguera impedit els pactes municipals, tindríem més regidors i l'Ajuntament seria d'esquerra".

El PSOE ha aconseguit mantenir l'alcaldia d'Alacant amb el suport d'Esquerra Unida, on per primera vegada, i de manera sorprenent, però no massa, entren els cantonalistes alacantins amb un regidor sota les sigles de Solidaridad Cívica de Alicante, partit presidit pel director de la reaccionària Radio Costa Blanca, Diego Zapata.

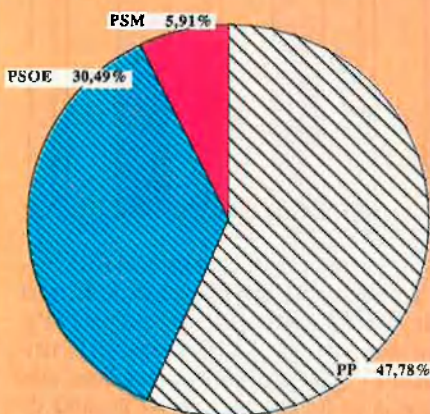
A Castelló, per la seva banda, la dreta aconsegueix també superar els socialistes amb 14 regidors del PP per 13 del PSOE, sense deixar opció a cap altra força política dins el consistori. Els socialistes no podien ocultar el seu disgust per aquesta pèrdua, sobretot quan, irònicament, han obtingut més vots que mai a la capital de la Plana. La desfeta del CDS ha permès els populars aconseguir aquesta còmoda majoria que permet augurar una legislatura poc inestable.

PUJA EL PSM

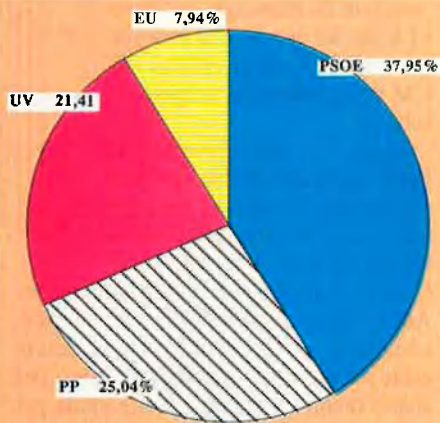
Palma de Mallorca reflecteix també el tomb polític municipal de les grans ciutats. El PP aconsegueix majoria absoluta

PALMA DE MALLORCA**Escons Percentatge**

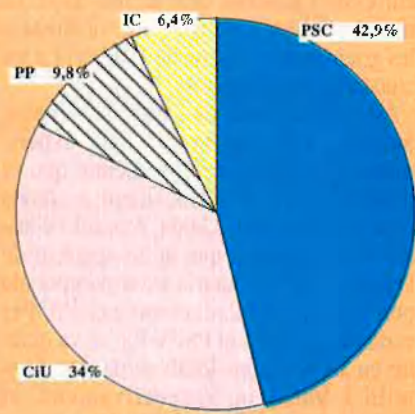
PP-UM	17	47,78%
PSOE	10	30,49%
PSM	2	5,91%

VALÈNCIA**Escons Percentatge**

PSOE	14	37,95%
PP	9	25,04%
UV	8	21,41%
EU	2	7,94%

BARCELONA**Escons Percentatge**

PSC	20	42,95%
CiU	16	34%
PP	4	9,8%
IC	3	6,4%

Continuïtats i alternatives

Les eleccions municipals al País Valencià han presentat una forta dicotomia pel que fa a les alternatives dels signes polítics que han de regir els municipis majors de cinquanta mil habitants. En primer lloc, en les tres capitals de província s'han produït alteracions molt significatives en el repartiment d'escons, encara que de tipologia diferent. Castelló ha experimentat un daltabaix que afecta els dos partits més votats: el PP ha passat a obtenir la majoria absoluta en succionar la immensa majoria dels vots del CDS. A València continua sent el PSOE el partit més votat, però la suma de vots i escons de PP i UV, que també arpleguen els antics vots del CDS, converteix la dreta en

la nova regidora de la capital del País. A Alacant el PSOE conservarà l'alcaldia, però la distància percentual de suport electoral s'ha reduït en relació amb el segon partit més votat, el PP. Aquests canvis tenen un fort contrast en la resta de les ciutats valencianes majors de cinquanta mil habitants: quasi totes presenten a grans trets una continuïtat en relació amb els resultats electorals del 1987. A Elx, Torrent i Alcoi el PSOE manté la majoria absoluta. A Oriola la manté el PP. A Gandia les diferències entre el primer i el segon es mantenen i el PSOE continuarà en l'alcaldia amb el previsible suport d'UPV. Només a Sagunt es produeixen de nou canvis significatius en recuperar el PSOE un gran percentatge de vots, fet

que el fa quedar per sobre del 40% d'ells, i a gran distància del segon partit més votat. Per tant, el comportament electoral al País Valencià presenta fortes divergències entre les capitals de província i les altres grans ciutats.

El comportament electoral als grans municipis de Catalunya s'assembla molt a la segona tipologia referida al País Valencià. Aquí, tant a les capitals de província com a les altres grans ciutats, s'observa el mateix mapa de resultats que en les eleccions de 1987. A les capitals només es produeix un canvi dels dos partits més votats a Tarragona, on CiU passa a tenir majoria absoluta, i continua al capdavant de la capital. La resta de les grans ciutats repeteix resultats: Hospitalet de

Llobregat, Badalona, Cornellà, Reus, Mataró, Manresa, Granollers continuaran tenint alcalde socialista. Per la seva banda, a Sabadell continuarà IC. Només a Santa Coloma s'ha produït un canvi quant als dos partits més votats: el PSC ha guanyat IC, però aquí tampoc canvia el signe polític de l'ajuntament.

Per últim, a Palma de Mallorca es repeteixen els canvis produïts a Castelló. No sols canvia el signe polític de l'ajuntament, sinó que el que era el segon partit, el PP, gràcies a la coalició amb Unió Mallorquina, es converteix en el partit més votat i obté la majoria absoluta que li permetrà governar la capital de les Illes.

Joaquim Martín Cubas
Equip d'Investigació
IVEPS

àmplia amb 17 regidors, i deixa un PSOE afeblit amb 10 només. La novetat del consistori l'aporten els nacionalistes del PSM, que obtenen representació municipal per primera vegada amb dos regidors.

El partit de **Mateu Morro** és l'única formació nacionalista i d'esquerra dels

Països Catalans que ha aconseguit un increment qualitatiu important, ja que UPV i ERC, tot i haver aconseguit augmentos significatius a ciutats petites i mitjanes, sobretot els republicans, no acaben d'entrar dins un mapa polític on les grans formacions es reparteixen el pastís. La UPV, que ha perdut la repre-

sentació que tenia a les Corts valencianes, afrontarà els propers quatre anys amb les institucions municipals com a plataforma bàsica del seu treball, segons paraules de **Pere Mayor**, el seu secretari general.

Equip Eleccions '91